

Bespreekpunten indicatie Wijkteam

- 1) Jarenlang heb ik me hier ondanks alles op Het Spul toch best veilig en geborgen gevoeld. Het was als het ware mijn thuishaven. De voorwaarden etc waren voor een goed en gelukkig leven aanwezig.
- 2) Uiteindelijk heb ik hier voor een groot deel mijn geluk en leven hier ook aan te danken. Het gaf mij veiligheid, geborgenheid en structuur. Alles goed en fijn geregeld in strakke banen.
- 3) Mijn dagbesteding, vrijwilligerswerk en mijn sociale activiteiten heb ik op deze woonplek en alles wat ermee samenhang erop afgestemd.
- 4) Het gaf mij rust, zekerheid en stabiliteit. Hoefde nergens voor te vrezen.
- 5) Dat is sinds vorig jaar toch echt wel anders geworden, eerst moest ik onder dwang mijn kamer afstaan. Dat mij heel veel angsten, spanningen en heel veel frustraties heeft opgeleverd. Dat alles heeft een zeer negatieve impact op al mijn activiteiten gehad. Vanaf toen heb ik mij al helemaal niet meer prettig gevoeld. Wat dat allemaal doet met iemand is met geen pen te beschrijven. Het positieve is dat mijn nieuwe huiskameraad een fijne man is, bij wie ik mij ook geborgen en niet meer zo eenzaam voel. Omgekeerd is hij ook met mij als huisgenoot erg blij en zeer op mij gesteld.
- 6) Dit jaar te horen gekregen dat ik hier mogelijk wel weg moet. In feite wordt dan mijn basis van het wonen op Het Spul ontnomen. Waar alles op gebaseerd is. Dagbesteding, aanschaf materialen, kleine uitjes met de vereniging die voor mij heel belangrijk zijn. Voor mij was dit nog goed te doen, zeer overzichtelijk en heel veilig, gebaseerd op de veilige woonlasten, verder de prettige burens waar ik zeer op gesteld ben geraakt en de heerlijke woonomgeving. Een prettig huis, alle schilderijen en beelden die ik heb vervaardigd. Ik kwam hier helemaal tot genezing en bloei. Had het gevoel dat mijn leven zin had. Zoveel doodsangsten, spanningen, onzekerheden hebben al deze veranderingen bij mij opgewekt. Had het gevoel dat mijn woon en bestaansbasis werd afgebroken om ergens weer opnieuw te beginnen. Dat is nogal wat. Het brengt de nodige onzekerheden met zich mee.
- 7) Ik voelde mij steeds meer een onderworpen, een horige of een slaaf. Kortom een speelbal van diverse instanties. In plaats van een client die bescherming en een veilige thuishaven nodig heeft.
- 8) Alle veranderingen in mijn leven zijn van jongs af aan altijd al een grote verschrikking en strijd geweest. Veel meer dan ieder ander.

- 9) Hoe ziet de toekomst en het leven er over 10 a 20 jaar voor mij eruit. Is de persoon gelukkig, heeft die een zinvol leven of kwijnt die weg. Denk dat toch alles zal toch goed in kaart en of banen geleid moeten worden.
- 10) De laatste tijd heb ik de gesprekken met het wijkteam als horrorsprekken beschouwd, waarbij ik het gevoel heb dat steeds meer dingen terug gedraaid worden en nergens meer zeker van ben. Uiteindelijk zijn er veranderingen gekomen. Bezuinigingen heb ik begrepen. Een slechte zaak als cliënten daar dan de dupe van worden.
- 11) Menselijkerwijs is het niet goed om iemand die 13 jaar beschermd en of begeleid heeft geleefd zijn woonplek te ontnemen. Dan hadden diverse instanties van begin af aan veel duidelijker van aard moeten zijn, dat het hoogstens maar voor 3 jaar zou zijn. In de beginperiode was er ook helemaal geen sprake van wat voor doorstroming ook en werd het iedere keer weer verlengd. Met ingang van dit jaar ineens niet meer. Moreel en menselijkerwijs gezien zou je gezien deze situatie, niemand meer mogen verplichten te verhuizen en iemand zolang mogelijk zijn plek onder dezelfde voorwaarden laten behouden. Behoudens de dringende wens van de betrokkene zelf of wegens urgente medische redenen.
- 12) Moeilijk te vatten, dat het je jarenlang is toe gestaan hier te wonen en er je eigen huisje van mocht maken en dat inmiddels diverse zaken weer terug gedraaid zijn. Net een suikeroom die je 1 miljoen geeft om er wat mee te doen en na verloop van tijd het geld weer terug vraagt .
- 13) Had ik WLZ gehad mocht ik hier wel blijven wonen. Aangezien het haast onmogelijk is om in de WLZ te komen, val ik in feite tussen het wal en schip. Eigenlijk vind ik dat ook niet eerlijk
- 14) We hebben contact gehad met de potentiële mentor op verzoek van Laura in een informeel gesprek om daar een afspraak mee te maken ivm het weinig zelfstandige karakter van de cliënt. Mentrrix vond dat heel vreemd dat iemand dan wel zelfstandig moet wonen, maar wel een mentrix nodig heeft. Afspraak staat gepland op 30 september 2025.
- 15) Zelfstandig ook echt nooit geworden en de neiging om heel gauw in mijn gedachten te verstikken en vast te lopen.